

sagde nemlig, at jeg havde villet gjøre en finantsfiel Betragtning gjældende, men dog senere havde tilføiet, at den finantsfielle Betragtning dog væsentlig var bygget paa Betragtningen af det politiske Forhold til den nuværende Regjering. Det er ikke rigtigt. Den finantsfielle Betragtning bygges ikke paa Forholdet til Regjeringen, men bygges paa en Betragtning af de Virkninger, som Forholdet til den nuværende Regjering har medført, og det er en meget væsentlig Forskjel. Man stryger ikke en Bevilling for at gjøre denne Regjering Fortræd, men man stryger en Bevilling, fordi det har vist sig, at under denne Regjering er der indtraadt Forhold, som gjør denne Bevillings Givelse meningsløs. Man negter ikke Regjeringen Handelsdirektoratet, fordi man vil negte Regjeringen Noget, som den forlanger, men man negter det, fordi det har vist sig, at denne Regjering ikke har Brug for noget Handelsdirektorat, da den ikke kan fremme de økonomiske Reforme. Dette er aabenbart, og det er ikke saa svært at forstaa, som den ærede Ordfører for Mindretallet synes at mene. (Ufbrydelse.) Kan det ærede Medlem virkelig ikke forstaa det? Da hører der dog ikke mere Logik dertil, end at han, hvis han en Gang vilde tage det over sig i et roligt Øieblik at tænke over den Ting, saa nok vilde komme til at forstaa den. (Ufbrydelse.) Ja, hvis da hele Partiet slog sig sammen og i Forening tænkte over det, saa tror jeg i alt Fald nok, at det vilde lykkes at komme til at forstaa det. — Dernæst gif den ærede Ordfører for Mindretallet over til at tale om Forsvarssagen og gjorde ligesom senere den høitærede Finantsminister den Betragtning gjældende, sit modsat min, at fordi vi ikke kunde faae løst de store Opgaver, som den høitærede Minister udtrykte sig, burde vi ikke derfor undlade at gjøre Vort til at bevare det Nuværende. Saaledes har jeg ikke opfattet de Forslag, som staa paa Finantsloven. Der er ikke her Tale om, hvad man skal gjøre, imedens de store Forlangender, de store Opgaver vente paa at blive realiserede, men hvad man skal gjøre, naar man overhovedet slet ikke veed, hvad man vil paa Forsvarsvæsenets Omraade. Vi staa ikke overfor en Regjering, som har visse Forslag, som vi ere enige med den om, medens der er Uenighed om, ad hvilken Vej man skal gaa; men vi staa overfor en Regjering, som ikke har nogen som helst Udsetning til at lætte Noget igjennem af det, den foreslaar, og under hvis Ledelse af Forhandlingerne der paa hele Forsvarsvæsenets Omraade er indtraadt en fuldstændig kaotisk Tilstand i den offentlige Mening, saa at den vender

sig mere og mere bort fra Forsvarsvæsenet. Under disse Forhold er det aldeles hen i Luften, hvad man gjør paa dette Omraade. Det er meget muligt, at Regjeringen sidder saa længe; den behøver ikke at sidde saa meget længe endnu, for at den offentlige Mening kan være fuldstændig enig om, at vi aldeles ikke skulle have noget Forsvar. Hvis Regjeringen gaar ligesaa raadt frem som i de senere Aar, saa vil den vistnok i meget kort Tid komme saa vidt, at den offentlige Mening ikke vil have en eneste Fæstning. Hvad saa? Saa have vi dog, hvis vi indvømme disse foreslaaede Bevillinger, bygget Fæstninger, som der ikke er den fjerneste Mening i at vente skulle komme til at tjene som Led i et stort Forsvarssystem. Forholdet er ingenlunde dette, at der her er Tale om at reparere og bevare, hvad vi have. Her er i Virkeligheden Tale om at skabe et virkeligt, virksomt Led i et Forsvar. Forholdet er ikke dette, at vi have Noget, som i sig selv er ret godt, men som er nær ved at forfalde, og som vi dog skulde se at bevare og holde paa Fode. Nei, det er noget af Alle anerkjendt fuldstændig Ubrugeligt, som vi efter Forslagene nu skulde forandre til noget efter militære Opfattelse Godt og Nyttigt. Men saa ser jeg ikke nogen væsentlig Forskjel i, enten man saa bygger noget Nyt og Godt, eller man lidt efter lidt reparerer noget Sammelt og Ubrugeligt. Altsaa, her er ikke Tale om Bibeholdelse mod Erstatning af noget i og for sig Godt og Nyttigt.

Det ærede Medlem, som talte paa Mindretallets Begie, sagde, at Fortet paa Trekroner, efter hvad Sagtyndige have meddelt, nu maatte anses for temmelig unyttigt. Jeg skal ikke nærmere komme ind herpaa, da det ikke hører med til den Del, som er under Forhandling; men jeg skal kun minde det ærede Medlem om, at, da de 6 store Kanoner skulde bevilges, mente jo de Sagtyndige, at derved vilde et virksomt Bombardement af Kjøbenhavn blive umuliggjort. Mener virkelig det ærede Medlem, at vi ere udsatte for, at Tjenden skulde storme Trekroner og søge at bryde igjennem for at kunne have den Fornøelse at gaa i Land paa Langelinie, naar han uden Livsfare kan gaae i Land i Taarbæk og kjøre i Dampsporvogn hertil? Det er usandsynligt at vente saa megen Høflighed fra hans Side, og derfor er det urimeligt at anvende en Beføstning paa en halv Million blot under den Forudsætning, at Tjenden absolut vil lade sig styde sønder og sammen der, naar han med hele Lemmer kan gjøre den langt behageligere Rejse ad Strandveien. Forholdet er i Virkeligheden dette, at vi fra Re-